

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากยาสูบเป็นสิ่งที่มีอันตรายต่อสุขภาพที่แตกต่างจากสิ่งที่มีอันตรายต่อสุขภาพอย่างอื่น ๆ เพราะยาสูบและผลิตภัณฑ์จากยาสูบ เช่น บุหรี่ เป็นที่ต้องการของผู้บริโภคและนับเป็นส่วนหนึ่งของการเข้าสังคม มีการซื้อขายบุหรี่กันอยู่ทั่วไปและเป็นสินค้าที่ทำกำไรได้ การผลิตและการบริโภคมีผลต่อสังคมและเศรษฐกิจของทั้งประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนา¹ ซึ่งจากปริมาณการบริโภคยาสูบในปัจจุบัน แสดงให้เห็นว่าผู้คนหันมาบริโภคยาสูบในรูปของบุหรี่กันมากขึ้นถึงร้อยละ 85 ของยาสูบที่บริโภคกันทั่วโลก² กล่าวคือ มีคนจำนวน 1,100,000,000 คน สูบบุหรี่ โดยในจำนวนนี้ 80% เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในประเทศกำลังพัฒนาและภายในปี ค.ศ. 2025 ได้มีการคาดการณ์ว่าจะมีจำนวนผู้สูบบุหรี่ทั้งสิ้นถึง 1,600,000,000 คน³

ทั้งนี้ องค์กรอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) ได้ประมาณว่าในปี ค.ศ. 2030 ยาสูบจะกลายเป็นสาเหตุใหญ่ที่สุดที่จะทำให้คนตายเป็นจำนวนสูงถึงประมาณ 10 ล้านคน ต่อปีทั่วโลก⁴ ด้วยโรคที่มีสาเหตุจากการบริโภคยาสูบ เช่น โรคมะเร็ง⁵ โรคถุงลมโป่งพอง และโรคหัวใจ โรคเกี่ยวกับระบบโลหิตทั้งหลาย และโรคเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ เป็นต้น อันเป็นผลเนื่องมาจากการพิษในบุหรี่ เช่น นิโคติน ทาร์ และคาร์บอนมอนอกไซด์ ทั้งนี้ 70% ของการ

¹ สถาบันควบคุมการบริโภคยาสูบ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, **หยุดการแพร่ระบาดบุหรี่ สิ่งที่ร้ายต้องทำ แล้วผลได้ผลเสียทางเศรษฐกิจของการควบคุมยาสูบ**, พิมพ์ครั้งที่ 1 (กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2543), หน้า 1.

² ไม่ว่าจะเป็นบุหรี่ที่ผลิตจากโรงงานหรือยาสูบที่ใช้มวนยาแบบที่เรียกว่า bidis ซึ่งรู้จักกันดีในแบบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และอาเซียน (เรื่องเดียวกัน, หน้า 14)

³ เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 1.

⁵ ความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปอดจะขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่บุคคลนั้นสูบบุหรี่มาตั้งแต่เริ่มว่ายานานเท่าไหร่ มากกว่าจำนวนมวนของบุหรี่ที่สูบเข้าไปต่อวัน กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ระยะเวลาที่สูบบุหรี่ยานานเพิ่มขึ้น 3 เท่า จะทำให้ความเสี่ยงที่จะเป็นมะเร็งปอดเพิ่มขึ้น 100 เท่า ในขณะที่จำนวนบุหรี่ที่สูบเพิ่มขึ้น 3 เท่า จะทำให้ความเสี่ยงที่จะเป็นมะเร็งปอดเพิ่มขึ้น 3 เท่า เท่านั้น (เรื่องเดียวกัน, หน้า 27)

เสียชีวิตจะเกิดกับประชากรในประเทศกำลังพัฒนา เนื่องจากในประเทศที่ประชากรมีรายได้สูง ปริมาณการบริโภคยาสูบโดยรวมได้ลดน้อยลงเป็นเวลาหลายศตวรรษแล้ว แต่ในประเทศที่ประชากรมีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางผู้คนกลับบริโภคยาสูบเพิ่มขึ้น⁶ ประกอบกับการที่ประเทศที่ประชากรมีรายได้สูง เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป มีกฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุมการบริโภคยาสูบที่มีความเข้มแข็ง ดังนั้น อุตสาหกรรมยาสูบจึงย้ายมาสร้างตลาดในประเทศในทวีปเอเชีย อฟริกา ละตินอเมริกา และยุโรปตะวันออก ซึ่งกฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุมการบริโภคยาสูบทั้งโดยตรงและโดยอ้อม เช่น กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค ไม่เข้มแข็งพอหรือในบางประเทศก็ไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการบริโภคยาสูบเลย

แม้ว่าการค้าเสรีรายได้ของคณะกรรมการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) จะทำให้เศรษฐกิจเจริญเติบโต ลดปัญหาความยากจน ทำให้ประชาชนมีมาตรฐานการดำรงชีวิตที่สูงขึ้น ซึ่งรวมถึงการมีสุขภาพดีด้วย แต่การค้าเสรีมีผลกระทบต่อประโยชน์ด้านสุขภาพในหลาย ๆ ด้านทั้งทางตรง เช่น การที่มีเชื้อโรคข้ามแดนมาพร้อมกับสินค้า หรือทางอ้อม เช่น การขยายตลาด (Market expansion) ซึ่งจะมีผลต่อการเคลื่อนย้ายสินค้าที่มีขั้นตรายต่อสุขภาพ กล่าวคือ จะทำให้เกิดการเพิ่มการผลิตและการบริโภคในสินค้าที่ทำการค้านั้น ๆ (Traded product)⁷ ดังนั้น องค์การการค้าโลกจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนในเรื่องนี้ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าด้วย เช่น เรื่องสุขภาพอนามัยของมนุษย์ กล่าวคือ องค์การการค้าโลกไม่ได้มุ่งเนพะเรื่องทางการค้าเท่านั้น เนื่องจาก การค้าและสุขภาพของมนุษย์ย่อมมีผลกระทบซึ่งกันและกัน

ดังนั้น จึงมีการบทวนว่าประเทศไทยคือจะสามารถอ้างอำนาจอิปไตยของตนในการออกกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายเพื่อใช้มาตรการฝ่ายเดียวในทางการค้าเพื่อควบคุมการบริโภคยาสูบซึ่งเป็นการขัดกับพันธกรณียາกให้ความตกลงขององค์การการค้าโลกได้หรือไม่ ทั้งนี้ โดยการอ้างข้อยกเว้นทั่วไปตามมาตรา XX ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (ความตกลงแกตต์) ที่กำหนดให้ประเทศไทยคือต้องใช้มาตรการเพื่อปกป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สตอร์ หรือพีชที่ไม่เป็นการเลือกปฏิบัติตามอำนาจศาลใจหรือโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และต้องไม่เป็นการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศอย่างชอบแฟงอีกด้วย โดยแต่เดิมนี้องค์การการค้า

⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 2.

⁷ John Bloom, "Public Health, International Trade and the Framework Convention on Tobacco Control," Campaign for Tobacco-Free Kids, March 2001, p. 6. Available from : <http://tobaccofreekids.org/campaign/global/framework/docs/Policy.pdf>; Internet.

โลกได้ตีความข้อยกเว้นนี้อย่างแคบ ทั้งนี้ ก็เพื่อสนับสนุนให้เกิดการค้าเสรีนั่นเอง จึงทำให้ในคดีที่ผ่านมาไม่ปรากฏว่าประเทศไทยที่ข้างต้นได้ยกเว้นเพื่อป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ภายใต้มาตรา XX (b) นี้จะประสมความสำเร็จ เช่น ในคดี Thailand-Restrictions on Importation of and Internal Taxes on Cigarettes เมื่อจากคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท (Panel) เห็นว่าประเทศไทยยังมีมาตรการอื่น ๆ ที่สามารถใช้เพื่อควบคุมการบริโภคยาสูบที่จะได้ผลเทียบเท่ากับมาตรการห้ามน้ำเข้า เช่น การบังคับให้ระบุคำเตือนถึงพิษภัยของบุหรี่ในลักษณะเป็นต้น แต่ในปัจจุบัน คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทและองค์กรวินิจฉัยอุทธรณ์ได้มีคำตัดสินในคดีที่ประเทศไทยรังสรรค์ห้ามการผลิต ขาย สงเคราะห์ นำเข้าและใช้เรือโดยสารและผลิตภัณฑ์ที่ประกอบด้วยเรือโดยสาร (Prohibiting the manufacture, sale, export, import and use of asbestos fibers and products containing asbestos fibers) ภายใต้กฎหมายที่ได้ประกาศไว้ในมาตรา XX (b) ของความตกลงแก่ตัวในฐานะของมาตรการที่ “จำเป็น” เพื่อป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์โดยไม่ถือว่าเป็นการกีดกันทางการค้ามากเกินไป

นอกจากนี้ เมื่อจากประเทศไทยมีการใช้มาตรการที่ไม่ใช้ภาษีศุลกากรมากขึ้นเพื่อที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ในการป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ เช่น การบังคับให้ระบุคำเตือนถึงพิษภัยของยาสูบในลักษณะ หรือการทำหนดให้บริษัทยาสูบเปิดเผยสารประกอบในผลิตภัณฑ์ยาสูบ เป็นต้น ซึ่งถือเป็นเครื่องมือในการกีดกันทางการค้ารูปแบบใหม่แทนที่มาตราภาษีและการจำกัดปริมาณนำเข้า ทำให้การควบคุมการบริโภคยาสูบไม่เพียงแต่จะมีความสัมพันธ์กับความตกลงที่เป็นองค์กรการการค้าโลกเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความตกลงเฉพาะเรื่อง อันได้แก่ ความตกลงว่าด้วยการใช้บังคับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Agreement on the Application of Sanitary and Phytosanitary Measures) ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (Agreement on Technical Barriers to Trade) ความตกลงที่ว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Services) และความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวเนื่องกับการค้า (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights) ดังนั้น จึงต้องมีการศึกษาในเรื่องนี้อย่างเป็นระบบเพื่อที่จะได้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการควบคุมการบริโภคยาสูบโดยไม่เป็นการขัดกับหลักการค้าเสรี

เนื่องจาก การควบคุมการบริโภคยาสูบของแต่ละประเทศมีกฎเกณฑ์ที่แตกต่างกัน ดังนั้น ประเทศต่าง ๆ จึงเรียกร้องให้องค์กรอนามัยโลกดำเนินการจัดทำกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการ

ควบคุมยาสูบ (Framework Convention on Tobacco Control: FCTC) ซึ่งจะเป็นความร่วมมือระหว่างประเทศร่วมกันในเรื่องการสาธารณสุขโดยเฉพาะ โดยจะครอบคลุมมาตรการควบคุมการบริโภคยาสูบในหลาย ๆ ด้าน รวมถึงด้านการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งอาจจะถูกตัดเยี่ng ว่าขัดกับความตกลงภายใต้องค์กรการค้าโลก ทำให้ห้องพิจารณาเป็นรายมาตราการร่วมมีความสอดคล้องหรือขัดแย้งกับความตกลงภายใต้องค์กรการค้าโลกอย่างไรบ้าง รวมถึงต้องพิจารณาถึงความสมพันธ์ระหว่างความตกลงภายใต้องค์กรการค้าโลกกับกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบ กล่าวคือ ถ้าประเทศต่าง ๆ เป็นภาคีของสนธิสัญญาทั้ง 2 ฉบับก็จะไม่มีปัญหาในการบังคับใช้ คือ จะบังคับตามหลักที่วางไว้ของกฎหมายสนธิสัญญาที่ว่า “สัญญาต้องเป็นสัญญา” (Pacta Sunt Servanda) แต่จะมีปัญหานอกกฎหมายที่ไม่ได้เป็นภาคีของความตกลงขององค์กรการค้าโลกหรือเป็นภาคีของกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบฉบับใดฉบับหนึ่งเพียงฉบับเดียว เช่น ประเทศที่ไม่ได้เป็นภาคีของกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบ ซึ่งจะพิจารณาการควบคุมการบริโภคยาสูบในแขวงของการค้าระหว่างประเทศมากกว่าที่จะพิจารณาในแขวงของการปกป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ ซึ่งจะต้องทำการศึกษาต่อไป

ดังนั้น จากการที่การปกป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์กำลังมีอิทธิพลมากขึ้นในระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศ จึงมีความเหมาะสมที่ประเทศไทยที่จะดำเนินการค้าระหว่างประเทศไม่เป็นการให้การสนับสนุนสินค้าที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ และการปกป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ก็ไม่ควรก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการค้าเสรีนั้นเอง

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาถึงหลักการค้าเสรีภายใต้ความตกลงต่าง ๆ ขององค์กรการค้าโลก (WTO)
- 2) เพื่อศึกษาถึงการคุ้มครองชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ โดยการใช้มาตรการเพื่อควบคุมการบริโภคยาสูบ
- 3) เพื่อศึกษาถึงความสมพันธ์และความขัดแย้งระหว่างความตกลงต่าง ๆ ขององค์กรการค้าโลกกับกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบขององค์กรการอนามัยโลก

4) เพื่อศึกษาถึงทางออกของความสัมพันธ์ระหว่างความตกลงต่าง ๆ ขององค์กรการการค้าโลกกับกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบขององค์กรอนามัยโลก

1.3 สมมติฐานของการศึกษาวิจัย

ภายใต้ความตกลงต่าง ๆ ขององค์กรการการค้าโลก (WTO) มาตรการทางการค้าฝ่ายเดียวที่รัฐใช้เพื่อควบคุมการบริโภคยาสูบที่สอดคล้องกับกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบ เพื่อปกป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สามารถทำได้โดยถือว่าเป็นมาตรการที่ชอบธรรม

1.4 ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

มุ่งศึกษาถึงหลักการค้าเสรีภายใต้ความตกลงต่าง ๆ ขององค์กรการการค้าโลกและการคุ้มครองชีวิตและสุขภาพของมนุษย์โดยการใช้มาตรการเพื่อควบคุมการบริโภคยาสูบ โดยจะศึกษาถึงความสัมพันธ์และความขัดแย้งระหว่างความตกลงต่าง ๆ ขององค์กรการการค้าโลกกับกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบขององค์กรอนามัยโลกและทางออกของความสัมพันธ์ดังกล่าว

1.5 วิธีการศึกษาวิจัย

1. การศึกษาวิจัยจะใช้วิธีวิจัยเอกสารเป็นหลัก โดยศึกษาวิเคราะห์เอกสารที่เป็นหนังสือภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ความตกลงระหว่างประเทศ บทความ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ
2. การศึกษาวิจัยจะใช้วิธีวิจัยสนาม เป็นวิธีวิจัยเสริม โดยการสัมภาษณ์ข้อคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เมื่อได้ศึกษาตามวัตถุประสงค์และทดสอบความถูกต้องของสมมติฐานแล้วจะทำให้ทราบ

1. หลักการและสาระสำคัญของความตกลงทั่วไปร่วมด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 กับข้อยกเว้นเพื่อการปักป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ ตลอดจนแนวทางกำตัดลินในประเทศไทย ดังกล่าวจากคดีตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง
2. หลักการและสาระสำคัญของความตกลงอื่น ๆ ขององค์กรการการค้าโลกที่เกี่ยวข้องกับ การควบคุมยาสูบว่าจะสามารถใช้ก่อภาร弥่ำงได้มากหรือน้อย เพียงใด
3. หลักการ สาระสำคัญ ตลอดจนจุดเด่นและจุดด้อยของกรอบอนุสัญญาฯ ว่าด้วยการ ควบคุมยาสูบในการที่จะเป็นอนุสัญญานักในการควบคุมยาสูบระหว่างประเทศในอนาคต
4. ความสัมพันธ์ระหว่างความตกลงขององค์กรการการค้าโลกกับกรอบอนุสัญญาฯ ว่าด้วย การควบคุมยาสูบในการบังคับใช้ระหว่างประเทศที่เป็นภาคีและประเทศที่ไม่ได้เป็นภาคีของ สนธิสัญญาทั้งสองฉบับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย